

[Alfred Jensen.]

det naturligvis ikke lettere, hverken at samle underskrifter eller at få folk til at sætte deres navn på papiret. Det er et stort offer, der her forlanges, og muligheden for at forfølge folk bagefter bliver større. Den frygt, der er ude i befolkningen, kan ikke afvises. Det er en kendsgerning, at de papirer, der havner i myndighedernes hænder, bruges ved udarbejdelsen af politiske kartoteker og også blev brugt, dengang man indespærrede kommunisterne i 1941. Adskillige af dem, der blev taget, blev netop nappet, fordi de havde optrådt som tilforordnede ved valgene eller havde været stillere eller på anden måde havde givet udtryk for deres sympati for det kommunistiske parti. Under hensyn hertil er det, vi foreslår, at bestemmelsen om de 10 000 underskrifter udgår, og vi mener, at det må kunne klares med at fastslå, at nye partier kan anmeldes, når de gør det indenfor de frister, der er fastsat, og med dokumentation af, at et sådant parti har et selvstændigt program og egen organisation. Det ærede medlem hr. Helge Madsen var så venlig at opfordre mig til at motivere mit ændringsforslag. Det kan jeg naturligvis også gøre, hvis det virkelig skulle være så vanskeligt at finde ud af, hvorledes man tilkendegiver og dokumenterer, at man har selvstændigt program og egen organisation. For mig synes det let forståeligt, at en enkelt person ikke kan komme og sige: her er mit program, jeg anmelder mig som parti. Nej, han må vise, at han har en organisation, en ledelse, så der er tale om et virkelig selvstændigt parti med et selvstændigt program.

Vi har affattet bestemmelsen, som den er, for at imødegå, at fiduspartier kan optræde og få den fordel, som det nu engang er, at man anmeldes som parti, hvorved der er mulighed for at komme i betragtning ved tillægsmandaternes fordeling. Jeg må tilføje, at ændringsforslaget under nr. 4, som det ærede medlem hr. Helge Madsen og jeg er enige om, er en teknisk følge af ændringen i stk. 1 i § 23.

Jeg har sammen med det ærede medlem hr. Helge Madsen stillet forslag om en ændret affattelse af § 43, et ændringsforslag, som går ud på, at de skrappe betingelser for, at partier kan komme i betragtning ved tildeling af tillægsmandater, udgår. Jeg kan understrege de betragtninger, det ærede medlem hr. Steen gjorde gældende:

Jeg finder ikke, det er nødvendigt for mig at føje yderligere bemærkninger til mod de indskrænkende bestemmelser, der her foreslås af de tre partier, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at når vi har stillet dette forslag, er det, fordi den gældende bestemmelse efter vor opfattelse ikke har virket så tilfredsstillende, som det ærede medlem hr. Steen mente. Jeg ved ikke, om det ærede medlem, da han talte, overså, at dansk samling i 1947 ikke kom i betragtning ved tildelingen af tillægsmandater, til trods for at det havde 24 724 stemmer. Det er måske tilfredsstillende for socialdemokratiet, måske også for det radikale venstre, men jeg er ikke sikker på, at det var så særlig tilfredsstillende for de 24 724 vælgere, som stemte på dansk samling. Og med den store tale om rigsdagens arbejdsdygtighed og arbejdsmuligheder in mente, som det ærede medlem har holdt, ser jeg ikke nogen grund til at have en bestemmelse, der f. eks. udelukker dansk samling fra at få den repræsentation, de 24 724 stemmer kunne hjemle ret til, hvis vi ikke havde den tredeling af området, vi har. Det er årsagen til, at vi stiller dette ændringsforslag, som altså er på linie med det, det ærede medlem hr. Helge Madsen stiller.

Under nr. 9 stiller vi ændringsforslag om indføjelser af en ny paragraf. Det er, som bemærket af tidligere talere, en paragraf, som tilsigter, at syge, der ikke er i stand til at møde frem på valgstedet, kan få mulighed for at deltage i valg. Jeg behøver næppe at motivere, at jeg har fundet det nødvendigt at fremsætte dette forslag. De hjertevarme taler, der er holdt i den anledning, er tilstrækkeligt udtryk for, hvor nødvendigt det er, at man når frem til en løsning på dette område, og når jeg tager denne hjertevarme i betragtning, forekommer det mig urimeligt, at man ikke kan nå frem til denne løsning, når man dog ikke har større indvendinger at gøre end de fremførte. Der er fremført den indvending, at hvis man lader de syge deltage i valgene, kan det give anledning til politisk diskussion på hospitalerne. Jeg har ikke tilbragt meget af min tid på hospital, og jeg må erkende, at det par gange, jeg som følge af uheld har været der, var jeg ikke særlig medtaget — om det skyldes held eller min fysik, ved jeg ikke. Men jeg ved, at der, hvor jeg har været indlagt — og det